

Arnhem, 18 mei 2025

Lieve Jan,

Het was zo'n dag die struikelend begon.

Ik deed de verkeerde broodtrommels
in de verkeerde tassen, zette koffie
zonder het kopje te plaatsen en
liet de planten overstromen.

Daarna gleed ik uit over het Twents Woordenboek
dat ik op de zoldertrap had gelegd
en vervolgens was vergeten. Stom natuurlijk;
Twents laat zich niet makkelijk negeren.

Dus toen die dag het bericht kwam
dat Jan Terlouw was overleden dacht ik, ja,
daar is het precies de dag voor.

Later sprak ik een student die stage bij mij wil lopen.
Ze vertelde dat ze was opgegroeid met mijn toneelstukken,
wat ik tegelijkertijd een compliment als een confrontatie vond -
hoe kan er nu al zoveel tijd verstreken zijn
tussen mijn eerste theater en nu - zoveel
dat er in die tussentijd iemand is opgegroeid?

Ik ben opgegroeid met De Grote Drie,
Paul Biegel, Thea Beckman en Jan Terlouw,
die deuren naar de verbeelding opengooiden
en denkramen in de realiteit zetten -
het is grote kunst die die twee werelden verbindt.

Zo wordt in De Koning van Katoren
het land geregeerd door een ministersploeg
met portefeuilles als Ernst, Orde, Deugd, IJver en Reinheid.

De ministers dulden geen macht boven zich;
laten zich voorzitten door een lege plek;
ze krijgen weinig voor elkaar;
en zien doodstraf en verbanning
als legitieme instrumenten van justitie.

Zo piept de verbeelding van vijftig jaar terug
door de realiteit van ons struikelende heden.

Om jou te eren Jan, laat ik vandaag
een touwtje uit de brievenbus piepen.

En ga ik de kinderen voorlezen
uit de Koning van Katoren.